

de øvrige beslutninger og den beslutning, som Folketinget også i denne uge vil træffe vedrørende den internationale sikkerhedsstyrke.

Kl. 14.30

Med disse bemærkninger vil Kristeligt Folkeparti tilslutte sig forslaget fra regeringen, og i lighed med den forrige ordfører vil jeg godt sige, at vi glæder os også i Kristeligt Folkeparti over, at vi denne gang får rimelig tid til at behandle beslutningsforslaget. Det er såmænd ikke så tosset, selv om hr. Søren Søndergaard tidligere måske ikke var så vildt begejstret endda, selv om det dog blev nævnt på den positive side. Jeg synes faktisk, det får en rimelig behandling denne her gang.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne takke for den opslutning, der er kommet fra alle Folketingets partier til dette beslutningsforslag om at sende et hold på 50 mine-ryddere inkl. stab og militærpoliti til Afghanistan for at konsolidere situationen omkring den nye regering, som er udsprunget af Bonn-aftalen.

Det er glædeligt, at Danmark står samlet om indsatsen. Det betyder også noget for det personel, som skal af sted, at man ved, at det er en dansk beslutning, der er fuldstændig enighed om.

Jeg vil godt her i min tak og mit svar tage udgangspunkt i en bemærkning, en udtalelse, som den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller, kom med, som var fuldstændig præcis, og det var, at den militære aktion var forudsætningen for den humanitære.

Der er jo nemlig to spor, og det er jo så også det, Folketinget har besluttet før jul, nemlig at stille styrker til rådighed for den amerikanske oprydningsaktion i forbindelse med terrorismen, Taleban, Al-Qaida. Det er jo helt oplagt, at først gennem den oprydning, den fjernelse af Taleban, dette opgør med terroristerne – som for så vidt havde kidnappet Afghanistan, kan vi efterhånden forstå – var det muligt at få en ny regering i Afghanistan, som er tværnational, på tværs af de forskellige befolkningsgrupper, sammensat efter forhandlinger i Bonn.

Det er denne regering, som har bedt FN om at stille styrker til rådighed, der kan konsolidere regeringen og dens territorium, så det kan blive så sikkert som overhovedet muligt, og det er så dens anmodning til Sikkerhedsrådet, som fører til, at Danmark altså i dag træffer den beslutning at imødekomme den afghanske regerings og

FN's opfordring til at stabilisere vilkårene for den nye tværnationale regering.

Det er altså de to spor, og det ene kan ikke ses uden det andet, for det ene er forudsætningen for det andet, som den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller, så præcist sagde.

Vi er nu ovre i den humanitære del, hvor vi skal konsolidere det nye Afghanistan, sådan som det selv har bedt om det i Bonn, og der vil jeg godt sige til hr. Søren Søndergaard, at det fremgår jo præcist af Bonn-aftalen af 5. december – det var spørgsmålet om bemærkningerne sat sammen med FN-beslutningen – at dette område, som Kabulregeringen har autoritet over, jo skal udvides, det et jo hele meningen med det, og i takt med at det udvides, kan der altså også blive behov for, at man ikke kun er i Kabul og nærmeste omegn, men også kommer længere ud for at sikre den nye regerings autoritet i områderne.

Det er sådan, det skal forstås, så vi skal ikke sidde og tælle kilometer, men kan konstatere, at det er den nye regering, som vi støtter konsolideringen af.

Det er vigtigt, at vi er med i denne udvikling, og det er fuldstændig rigtigt, som flere ordførere har sagt, bl.a. hr. Jann Sjørnsen, at det er vigtigt, at vi styrker den humanitære indsats nu. En anden sagde – jeg tror, det var hr. Morten Helveg Petersen – at vi har støttet en militær indsats, nu må vi også hjælpe til med at rejse Afghanistan i den nye situation.

Det gør vi også. Ud over det militære bidrag har flere jo bemærket, at vi også sætter meget store beløb af over de næste 4-5 år til at være med til at genopbygge Afghanistan, og det er jo kæmpe milliardbeløb, som Afghanistan i alt har brug for.

Jeg kan også sige til Folketingets oplysning, hvad vi alle sammen kan være glade for i forbindelse med den humanitære indsats, at UNHCR faktisk har udpeget den danske ngo-organisation DACAAR, der arbejder i Afghanistan, som ledende organisation for en indsats for op mod 90.000 internt fordrevne i det østlige Afghanistan, og DACAAR vil samtidig stå for uddeling af fødevarer for WFP. Jeg synes altså, at det er en cadeau til den danske humanitære indsats, at den simpelt hen er blevet den ledende organisation i forbindelse med det arbejde.

Kl. 14.35

Så vil jeg også med hensyn til proceduren takke for, at man dog sætter det på positivsiden, at vi gør det i det tempo, vi gør det i. Der er det jo